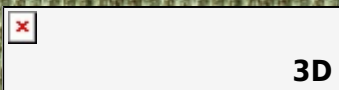

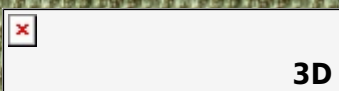
Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/galeria-3d/uzbrojenie/bron-1918-1939/9085,Bron-1918-1939.html>
21.04.2026, 06:19

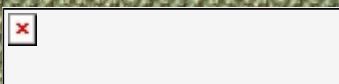
3D

1. Nazwa własna: **karabin Mosin wz 91**
2. Charakterystyka: broń produkowana w Rosji (Iżewsk, Tuła, Siestroreck). Kaliber – 8 mm, długość broni – 1300 mm, długość broni z bagnetem – 1800 mm, masa broni – 4,0 do 4,1 kg, masa broni z bagnetem – 4,3 kg, masa pocisku – 15,8g masa ładunku – 2,75, masa naboju – 28,05 (nabój manlicherowski), rodzaj prochu – bezdymno – nitrocelulozowy, największy celownik – 3200 arszynów (2276 m), liczba strzałów - 5
3. Czas powstania: 1891 r.
4. Hasła przedmiotowe: uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu

3D

1. Nazwa własna: **samopowtarzalny pistolet Mauser wz 96.**
2. Charakterystyka: broń produkowana w Niemczech, konstrukcji Paula Mausera, działająca na zasadzie częściowego odrzutu lufy (6 mm) i pełniąca rolę odrzutu zamka ryglowanego przy strzale. Kaliber broni 7,63 mm, długość broni 290 mm, długość lufy 140 mm, masa broni z magazynkiem 1287 g., prędkość początkowa pocisku 430 m/s, donośność do 1000 m, magazynek na 6, 10, 20 naboji. Broń noszona w drewnianej kaburze, która mogła jednocześnie służyć jako przystawna kolba umożliwiająca strzelanie z ramienia. Pistolet składa się z 37 części, budowany w wielu odmianach i wersjach. Zgodnie z przepisami, oficerowie w II Rzeczypospolitej zobowiązani byli kupować pistolety za własne pieniądze. Sprawy te regulowali w swoim zakresie dowódcy pododdziałów. Tak więc broń ta występowała w formacjach granicznych jako nietatowa
3. Czas powstania: 1896 r.
4. Hasła przedmiotowe: uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu

1. Nazwa własna: **karabin systemu Mauser wz.98 (Infanteriegewehr Modell 98)**
2. Charakterystyka: podstawowa indywidualna broń strzelecka tego systemu przyjęta w wielu krajach, w tym i w Polsce. Budowany w różnych wzorach i odmianach. Kaliber karabinu - 7,92 mm, długość broni - 1250 mm, długość broni z bagnetem - 1620 mm, długość lufy - 740 mm, masa broni - 4,2 kg, masa broni z bagnetem - 4,9 kg, masa pocisku - 10 g, masa ładunku - 3,2 g, waga naboju - 23,9 g rodzaj prochu - bezdymny, prędkość początkowa pocisku - 895 m/s, największy celownik - 2000 m, liczba strzałów (pojemność magazynka) - 5 naboji. Amunicja - do kb. wz.98 stosowano początkowo amunicję wz 88, to jest z pociskiem zakończonym owalnie. Od 1905 r. wykorzystywano amunicję typu „S” z ostro zakończonym pociskiem, pocisk ten został również zastąpiony pociskiem „S” o lepszych parametrach balistycznych. Naboje po 5 sztuk mocowane były łódką. Kb.syst. Mauser wz.98 był używany przez polskie formacje graniczne w okresie międzywojennym
3. Czas powstania: 1898 r.
4. Hasła przedmiotowe: uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu

1. Nazwa własna: **samopowtarzalny pistolet Parabellum-Luger wz 08**
2. Charakterystyka przedmiotu: broń produkowana w Niemczech w dwóch wersjach: z lufą krótką (100 mm) i długą (120 mm). Konstrukcja Georga Lugera z 1900 r. była ulepszoną konstrukcją pistoletu Borchardta z tzw. łamanym zamkiem. Pistolet działał na zasadzie odrzutu zamka ryglowanego przy strzale i małego odrzutu lufy. Magazynek na 8 naboji, ładowany od dołu do rękojeści (kolby) pistoletu. Broń o długiej lufie, miał celownik nastawny na 100 i 200 m. Kaliber broni 7,65 mm, pocisk owalny o masie 6 g i prędkości początkowej 350 m/s, długość broni 220 mm, masa broni 900 g. Donośność broni do 1000 m. Pistolet składa się z 53 części. Zgodnie z przepisami, oficerowie w II Rzeczypospolitej zobowiązani byli kupować pistolety za własne pieniądze. Sprawy te regulowali w swoim zakresie dowódcy pododdziałów. Tak więc broń ta występowała w formacjach granicznych jako nieetatowa
3. Czas powstania: 1900 r.
4. Hasła przedmiotowe: uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego

w Kołobrzegu

3D

1. Nazwa własna: **samopowtarzalny pistolet Steyr wz. 1907**
2. Charakterystyka przedmiotu: broń konstrukcji Karola Krnki, produkowana przez „Waffenfabrik Steyr” w Austrii oraz Budapeszcie na Węgrzech. Pistolet ładowany z łódki od góry do magazynka o pojemności 8 naboji w kolbie, amunicja kalibru 8 mm, długość broni 204 mm, długość lufy 117 mm, masa 730 g, prędkość początkowa pocisku 295 m/s. Pistolet działa na zasadzie odrzutu zamka ryglowanego przy strzale i małego odrzutu lufy. Całość składa się z 31 części. Zgodnie z przepisami, oficerowie w II Rzeczypospolitej zobowiązani byli kupować pistolety za własne pieniądze. Sprawy te regulowali w swoim zakresie dowódcy pododdziałów. Tak więc broń ta występowała w formacjach granicznych jako nieetatowa
3. Czas powstania: 1907 r.
4. Hasła przedmiotowe: uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu

3D

1. Nazwa własna: **pistolet Mauser M1914 model M**
2. Charakterystyka przedmiotu: pistolet skonstruowany w zakładach Mauser (Niemcy). Pierwszą partię wyprodukowano w 1913 r. Posiada mechanizm uderzeniowy, iglicowy oraz bezpiecznik nastawny. Dane techniczne: kaliber - 7,65 mm; nabój - 7,65 mm x 17SR Browning; długość broni - 153 mm; długość lufy - 87 mm; masa własna - 600 g; pojemność magazynka - 8 nabojów. M1914 jest bronią samopowtarzalną działającą na zasadzie odrzutu zamka swobodnego. Używany przez Straż Graniczną do poł. lat 30. Dwie wojny światowe oraz zmieniająca się sytuacja polityczna w Niemczech spowodowały, iż pistolet ten przechodził wiele modyfikacji. Wyprodukowany i sprzedany w ilości ponad miliona egzemplarzy.
3. Czas powstania: 1913 r.
4. Hasła przedmiotowe: Straż Graniczna, uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu

3D

1. Nazwa własna: **pistolet Cebra wz.1916**
2. Charakterystyka przedmiotu: dane techniczne: kaliber - 7,65 mm; masa - około 850 g; długość lufy - 81 - 94 mm; długość broni - 160 mm (w zależności od producenta były odchylenia od normy) pojemność magazynka - 9 nabojów (u niektórych producentów 8 lub 10); nabój - 7,65 mm x 17 Browning. Pistolet powstał w 1915 r. na zamówienie Francji w firmie Gabilondo y Urresti - Eibar (Hiszpania), która w kooperacji z 30 firmami hiszpańskimi podjęła się zrealizować zlecenie. Do końca I wojny światowej wyprodukowano około 900000 egzemplarzy. W 1919 r. Wojsko Polskie przyjęło na stan kilka tysięcy sztuk tej broni z nadwyżek armii francuskiej. Do momentu ujednoczenia broni krótkiej często spotykana w polskich formacjach granicznych.
3. Czas powstania: 1916 r.
4. Hasła przedmiotowe: Korpus Ochrony Pogranicza, uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu

3D

1. Nazwa własna: **pistolet Astra 400**
2. Charakterystyka przedmiotu: dane techniczne: kaliber - 9 mm, długość lufy - 158 mm, długość broni - 235 mm, masa broni niezaładowanej 1080 g, pojemność magazynka - 8 nabojów. Pistolet działał na zasadzie odrzutu zamka swobodnego. Zasilanie odbywało się z magazynka pudełkowego umieszczonego w chwycie. Konstrukcja wzorowana na pistolecie wz. 1913, skonstruowanym przez płk. Campo - Giro. Pistolet Astra opatentowany został w 1919 r. Produkowany w zakładach Societa Unceta Compania Guernika (Hiszpania). Używany jako broń osobista (nieregulaminowa) przez kadrę Korpusu Ochrony Pogranicza.
3. Czas powstania: 1921 r.
4. Hasła przedmiotowe: Korpus Ochrony Pogranicza, uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu

3D

1. Nazwa własna: **ręczny karabin maszynowy DP wz. 27**
2. Charakterystyka przedmiotu: ręczny karabin maszynowy konstrukcji Diegtiariowa (produkcja w ZSRR). Dane techniczne; kaliber - 7,62 mm, nabój - 7,62 x 54 mm ; magazynek talerzowy - 47 lub 49 nabojów, długość - 1266 mm, długość lufy - 605 mm, długość linii celowniczej - 610 mm, masa broni - pusta 8,4 kg, załadowana - 11,3 kg. Rkm DP jest bronią samoczynną przeznaczoną wyłącznie do prowadzenia ognia automatycznego - krótkimi i długimi seriami. Posiada nieruchomą, wymienną lufę oraz zamek ryglowany w czasie wystrzału. Karabin składa się z kilku głównych części: - kolby z komorą spustową, komory zamkowej, suwadła wraz z zamkiem i sprężyną powrotną, osłony lufy (chłodnicy) wraz z rurą gazową, lufy z zaworem/regulatorem gazowym i tłumikiem płomieni, dwójnoga, a także magazynka. W 1927 r. przyjęty na uzbrojenie Armii Czerwonej pod oznaczeniem DP (Diegtiarow piechotnyj).
3. Czas powstania: 1927 r.
4. Hasła przedmiotowe: Wojska Ochrony Pogranicza, uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu

3D

1. Nazwa własna: **pistolet Walther PPK**
2. Charakterystyka: pistolet samopowtarzalny działający na zasadzie wykorzystania energii swobodnego zamka zaprojektowany w biurze konstruktorskim Carla Wilhelma Walthera (Niemcy). Kaliber - 9 mm, nabój 9 mm x 17 Browning długość - 173 milimetrów, długość lufy - 99 mm, masa broni bez amunicji - 685 g, pojemność magazynka - 7 naboji. Zgodnie z przepisami, oficerowie w II Rzeczypospolitej zobowiązani byli kupować pistolety za własne pieniądze. Sprawy te regulowali w swoim zakresie dowódcy pododdziałów. Tak więc broń ta występowała w formacjach granicznych jako nieetatowa
3. Czas powstania: przed 1930 r.
4. Hasła przedmiotowe: uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu

3D

1. Nazwa własna: **rewolwer Nagant wz 30**
2. Charakterystyka: rewolwer ten był bronią, która powstała w pracowni belgijskiego inż. Emila Naganta w 1895 r. Patent sprzedano wraz z maszynami do Polski, gdzie rozpoczęto produkcję w Radomiu. Był rewolwerem powtarzalnym działającym na zasadzie mechanicznego obrotu bębna, uruchamianego przez urządzenie zapadkowe inicjowane przez mechanizm spustowy. Kaliber - 7,62 mm, masa - 0,75 kg, długość - 230 mm, długość lufy - 114 mm, pojemność bębna - 7 naboji, prędkość początkowa pocisku - 280 m/s, energia początkowa - 270 J, najwyższy celownik - 50 m, donośność 700 m. Zgodnie z przepisami, oficerowie w II Rzeczypospolitej zobowiązani byli kupować pistolety za własne pieniądze. Sprawy te regulowali w swoim zakresie dowódcy pododdziałów. Tak więc broń ta występowała w formacjach granicznych jako nietatowa
3. Czas powstania: 1930 r.
4. Hasła przedmiotowe: uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu

3D

1. Nazwa własna: **pistolet samopowtarzalny VIS wz. 35**
2. Charakterystyka przedmiotu: pistolet zaprojektowany jako broń osobista oficerów WP wszystkich rodzajów oraz żołnierzy funkcyjnych, produkowany w Fabryce Broni w Radomiu. Kaliber broni - 9 mm, długość broni - 200 mm, wysokość broni - 130 mm, szerokość broni bez nakładek - 21 mm, długość lufy - 120 mm, rodzaj lufy - gwintowana, gwint prawy sześćczojny (6 bruzd), skok gwintu 250 mm, masa broni - 0,94 kg, pojemność magazynka - 8 naboji, rodzaj amunicji - syst. Parabellum, masa pocisku - 8 g, masa ładunku - 0,36g, masa naboju - 12,2 g, długość naboju - 29,2 mm. Lufa gwintowana, gwint sześćczojny prawy o skoku 250 mm, komora na nabój typu „Parabellum”. Pistolet składa się z 48 części, jest celny, niezawodny, składny, o konstrukcji prostej, łatwo go rozebrać i złożyć bez użycia narzędzi. Broń bardzo dobra. Wprowadzenie tego pistoletu ujednoliciło kwestię wyposażenia w broń osobistą oficerów II Rzeczypospolitej
3. Czas powstania: 1935 r.
4. Hasła przedmiotowe: uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu

1. Nazwa własna: **granatnik wz. 36**
2. Charakterystyka przedmiotu: dane techniczne: kaliber - 46 mm; zasięg: 100 – 800 m; szybkostrzelność – 15 strz/min, masa pocisku - 0,76 kg, masa broni - 8 kg; prędkość początkowa – 35 -95 m/s; długość na stanowisku - 0,64 m; długość lufy - 40 cm, kąt podniesienia lufy – stały. Granatnik posiadał gładkościenną lufę, której tylna część była osadzona na podstawie zwanej stopą, a przednia opierała się na składanym w czasie marszu dwójnogu. Nad lufą umieszczono regulator gazowy, połączony z otworkiem przelotowym z tylną częścią lufy. Donośność granatnika, będąca funkcją ciśnienia gazów prochowych w lufie, była sterowana pierścieniem nastawczym, regulującym wielkość otworu przelotowego, a w rezultacie ilością gazów prochowych odprowadzanych z przestrzeni lufy przez rurę regulatora do atmosfery. Broń konstrukcji mjr Jarząbkiewicza, który rozpoczął prace prototypowe w 1927 r. w Centralnej Szkole Strzelniczej w Toruniu. Po próbach w 1927 r. badania przejął Instytut Badań Uzbrojenia w Warszawie. Po testach zlecono produkcję Fabryce Motorów S.A. „Perkun” w Warszawie. Do Centralnej Szkoły Podoficerskiej KOP w Osowcu przekazano pierwsze granatniki w latach 1933 – 34 do. Masową produkcję rozpoczęto w 1935 r.
3. Czas powstania: 1936 r.
4. Hasła przedmiotowe: Korpus Ochrony Pogranicza, uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu

1. Nazwa własna: **moździerz wz. 38**
2. Charakterystyka przedmiotu: moździerz konstrukcji B.I. Szwyrina (produkcji ZSRR). Rozkładany na trzy części: płytę oporową, lufę i dwójnog z celownikiem. Dane techniczne: kaliber - 50 mm; masa - 15,35 kg na stanowisku, 16,2 kg w transporcie, długość lufy - 780 mm (lufa z zamkiem), przewód lufy 555 mm, kąt ostrzału w elewacji - +45° lub +75° lub +82°, kąt ostrzału w azymucie: 16° przy kącie podniesienia lufy 45° lub 7° przy kącie podniesienia lufy 82°, masa pocisku - 0,85 kg, prędkość wylotowa - 96 m/s, donośność: minimalna - 100 m, donośność maksymalna 800 m/s, szybkostrzelność - 30 strz./min
3. Czas powstania: 1938 r.
4. Hasła przedmiotowe: Wojska Ochrony Pogranicza, uzbrojenie
5. Miejsce przechowywania/właściciel: Muzeum Oręża Polskiego w Kołobrzegu